

Resolució núm. 1

“El Parlament de Catalunya:

a. Manifesta que :

1. La persistència de la violència amb finalitats polítiques és absolutament condemnable, perquè cap objectiu polític per legítim que sigui pot justificar la vulneració del primer dret de la persona que és el de la vida. Per això, reitera el seu rebuig al terrorisme com a mètode per aconseguir finalitats polítiques. Així mateix, i pels mateixos motius, aquest rebuig el fa extensiu al terrorisme d'Estat i la violència exercida per la dictadura franquista.
2. La persecució dels delictes s'ha de limitar als instruments policials i judicials, però mai no pot justificar la supressió de drets fonamentals de ciutadania com els de llibertat d'expressió, d'associació i participació política i de manifestació. Per això, expressa els actuals riscos de vulneració de llibertats i la inutilitat de la Llei Orgànica de partits polítics i el seu desplegament.
3. La finalitat fonamental de les mesures restrictives empeses pel govern de l'Estat no és el combat contra el terrorisme, ans el contrari, la seva exacerbació per tal de mantenir a Euskadi un conflicte de baixa intensitat que posi obstacles al seu govern legítim amenaçant-lo exemplarment davant de qualsevol iniciativa de superació nacional i legal.

b. Acorda:

1. Expressar el seu rebuig als intents de traslladar la fractura social a Catalunya i reprova la criminalització de totes les persones i forces polítiques que es permeten discrepar de la política del govern de l'Estat.
2. Reiterar el seu suport, per sobre de qualsevol objectiu partidista, a l'exercici de tots els drets fonamentals i les llibertats públiques de les persones, com els d'associació i participació política, opinió, manifestació i el dret de sufragi, així com les llibertats democràtiques col·lectives expressades en el dret dels pobles a la lliure determinació.”

Resolució núm. 2

“El Parlament de Catalunya

a. Manifesta:

1. Que el procés autonòmic de l'Estat evidencia una considerable paralització des del seu inici, afectat per la involució introduïda pels successius pactes autonòmics entre les forces polítiques majoritàries a l'Estat. El llarg llistat de competències pendents de traspàs se suma a l'increment de la legislació bàsica i a una jurisprudència constitucional inspirada en dinàmiques centralistes.
2. La seva preocupació per l'actual dinàmica d'involució democràtica amb la coartada d'un discurs intolerant que configura una identitat espanyola a l'entorn de l'exclusió de la diversitat nacional i el pensament unitarista.

b. Acorda

1. Exigir de l'Estat el respecte al marc jurídic i polític adoptat per decisió de la voluntat majoritària de la societat catalana i el compliment íntegre de l'Estatut.
2. Expressar el respecte al dret de la ciutadania de Catalunya a decidir lliurement sobre l'actualització i modificació del marc vigent, d'acord amb la majoria necessària, utilitzant els instruments que contempla aquest marc, entre els quals la reforma de l'Estatut i l'aprofitament de les potencialitats dels drets històrics de Catalunya
3. Endegar, en la propera legislatura, els tràmits necessaris per a la reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i per a la devolució dels drets històrics de Catalunya amb l'objectiu de construir un nou projecte polític basat en la lliure associació i en la sobirania compartida, en el marc d'una asimetria federal, i no en la subordinació i en la imposició d'un marc polític al marge de la voluntat dels catalans i catalanes.
4. Convocar a la participació en aquest procés als representants de la societat civil, al conjunt de la ciutadania i als ajuntaments de la nostra nació, com a pas previ a la ratificació en referèndum dels projectes adoptats en aquest sentit pel Parlament de Catalunya.”

Resolució núm. 3

“El Parlament de Catalunya

a. Manifesta que:

1. El sistema de finançament vigent des del 2002, negociat unilateralment per CiU, queda lluny dels criteris aprovats pel Parlament de Catalunya en la Resolució 257/VI, relativa a la proposta d'establiment d'un nou sistema de finançament per a la generalitat basat en el concert econòmic.
2. La inversió per part de l'Estat a Catalunya, tot i les tímides millores registrades puntualment, queden lluny d'assolir el percentatge que li correspondria a Catalunya en funció de la seva població i el seu esforç fiscal en el si de l'Estat i que no permet recuperar el dèficit històric que en matèria d'estoc de capital públic té Catalunya, promogut per l'actual i els anteriors governs de l'Estat.
3. L'insuficient finançament autonòmic i la discriminació en la inversió pública per part de l'Estat condemnen la societat catalana a l'estrès, i a fer un esforç suplementari per mantenir el nivell de vida i posen en perill la necessària cohesió social i l'imprescindible competitivitat per situar a Catalunya al nivell de benestar dels països més avançats:
  - En els aspectes socials, es pot constatar que:
    - L'atròfia del sector públic, amb un nivell de despesa de totes les administracions sobre el PIB 20 punts percentuals inferior a la mitjana europea.
    - La despesa en sanitat (6,4% del PIB), és inferior a la mitjana europea i a l'espanyola (7,4%)
    - La despesa pública en ensenyament és inferior a Catalunya (3,4% del PIB) que a Espanya (4,7%) i a la mitjana de la UE (5,5%)

- A Catalunya el 67% de les autopistes és de peatge mentre el 33% són gratuïtes, mentre que a nivell estatal el 80% són gratuïtes i només el 20% de peatge
- En els productius, cal:
  - Una política a favor de la supervivència de l'empresa familiar agrària i de recursos suficients per aplicar la Llei d'Orientació Agrària
  - L'aposta per un model de PIME arrelades al territori i per la seva internacionalització per sobre del model de globalització de les multinacionals alienes que presenta riscos de deslocalització (Lear, Phillips, Seat...)
  - La defensa del petit comerç davant el control del mercat per part de les grans superfícies
  - Una aposta per un turisme basat en la qualitat i la diversificació que superi el turisme tradicional insostenible
  - Avançar en la política de R+D per tal de situar la despesa de Catalunya en aquesta matèria (actualment al voltant de l'1,1% del PIB) als mateixos nivells que la mitjana europea (1,85%)

b. Proclama que:

1. En el proper període negociador, cal assolir un nou model de finançament basat en els criteris aprovats en la Resolució 257/VI del Parlament de Catalunya en la via de l'obtenció del concert econòmic
2. Els Governos de l'Estat i de la Generalitat han d'assolir, en els serveis públics i de protecció social, els estàndards europeus en el percentatge de despesa sobre el PIB en tots els àmbits de l'Estat del Benestar.”

Resolució núm. 4

“El Parlament de Catalunya

a. Manifesta que:

1. Catalunya és un país desequilibrat pel que fa a la distribució de la població i a la generació i al consum de recursos. La major part de la població es troba ubicada en la zona litoral, assolint la màxima densitat a l'àrea metropolitana de Barcelona, on el consum d'aigua és un 40% superior a la mitjana europea.
2. Catalunya compta amb grans superfícies de terres de regadiu que consumeixen gran quantitat d'aigua en no haver-se desenvolupat una suficient política de suport a la modernització dels sistemes de reg. Així mateix, cal optimitzar el consum d'aigua industrial i domèstic, per tal d'assolir una major eficiència en l'ús del recurs.
3. El cabal actual del riu Ebre està per sota dels mínims necessaris per poder mantenir l'equilibri ecològic i econòmic de la zona, i molt menys per poder aportar aigua.

b. Insta el Govern a:

1. Aturar el projecte de connexió de les xarxes CAT i ATLL, ja que no pretén ser una garantia per cobrir emergències sinó traspasar milions de litres d'aigua cada any i sempre en sentit Barcelona.
2. Dotar les partides necessàries per tal que, en un període de cinc anys, s'implementin les alternatives tècnicament viables, econòmicament sostenibles i avalades per científics i tècnics amb l'objectiu d'evitar cap tipus d'aportació externa contradictòria amb una política mediambientalment sostenible, prioritzant els recursos econòmics per a la substitució i optimització dels sistemes de reg i la reutilització de les aigües depurades.
3. Realitzar totes les gestions necessàries davant del govern de l'Estat i la Unió Europea per tal d'impedir qualsevol projecte que comporti un transvasament de conca.”

Palau del Parlament, 2 d'octubre de 2002